

A vibrant, stylized illustration for a movie poster. In the center, a green frog prince with large eyes, wearing a red cape and blue shorts, stands on a dark rock. He holds a sword in his right hand and a small white creature in his left. To his right, a blonde princess in a pink dress and crown holds a sword. To his left, a wizard with a long white beard and a purple robe is visible. The background features a castle with a tower, a large fire or explosion, and several flying creatures resembling jellyfish or squid. The sky is a mix of purple and orange, suggesting a sunset or sunrise.

GUY BASS

PRINC
ŽABIAK
A KONIEC SVETA

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

Pre Ruťh

Guy Bass

Pre všetkých princov a princezné v mojom
živote a pre môjho osobného zriedkavka za to,
že ma vždy správne nasmeruje a núti ma kresliť

Oda

Text copyright © Guy Bass 2014

Illustration copyright © Dynamo 2014

Translation © Katarína Karovičová 2015

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2015

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie
reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami,
či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či
nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho
informačného systému a podobne bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu

Guy Bass: *The Legend of Frog*,

ktorý vyšiel vo vydavateľstve Stripes Publishing, London 2014,

preložila Katarína Karovičová.

Zodpovedná redaktorka Katarína Jusková

Editorka Katarína Škorupová

Vydalo Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava
v roku 2015.

Sadzba Alias Press, s. r. o., Bratislava

Tlač FINIDR, spol. s r. o., Český Těšín

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 978-80-556-1367-3

www.slovart.sk

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

Guy Bass

slovar

Kde bolo, tam bolo,
bol raz koniec sveta...

Neuveriteľná legenda

o princovi Žabjarkovi

I. kapitola

Gdebolo, tambolo, žili KRÁL A KRÁLOVNÁ FŠETKÉHO. Vládli celej Králozemi a bivali v paláci, mali tróny a koruny a tolko lahodných sendvičov, kolkolen vládali pojest.

Ich palác vizeral prepichovo a žilo v ňom vela odaných podaných. Ich oblúbená podaná sa nazívala Púpava a bola dobrá, múdra a bistrá.

Ale Král a Královná Fšetkého boli smutní, lebo najjac zo fšetkého túžili mať djetatko. Potom sa ras s jazera

v ich záhrade vikorúvalo zlaté vajce. Bolo celé ligotavé a vizeralo špeciálne, a taxi Král a Kráľovná Fšetkého povedali Super! Zlaté vajce! Je skoro isté, že sa z neho vyľahne princ, pretože tak prichádzajú na svet princovia.

Potom sa priblížil konjecsveta.

Púpava povedala HEJ, FŠETCI SA DÍVAJTE, BLÍŽI SA KONJEC SVETA, TAK VEZMÍME NOHY NA PLECJA!

Nigdo ju fšak nepočúval, dokonca ani Král a Kráľovná. Taxi Púpava vzala špeciálne zlaté vajce a utiekla na ostrov na kraji koncasveta, aby unikla.

Keď nastal konjecsveta, Púpava zostala sama ako prst a smutná. Ale potom sa zo zlatého vajca viljahol kráľovskí zelení princ.

Púpava vychovávala princa akobi bol jej vlasný sin. Bol to ten naj lepší a naj mocnejší princ. Rástol ako z H₂O. Keď mal rok, bol takí silní a rýchli, že na mocných nohách dokázal skákať strašne vysoko a bol najmúdrejší zo fšetkých a vedel sa ~~zakamoflovať~~ zakomuffovať zneviditeľnyť ako kúzelný nindža.

Lenže tam nebola nijaká Kráľozem ani palác ani sluhovia a nigdo mu neprinjesol korunu ani lahodné sendviče, pretože svet sa skončil. Atak princ prežil celý život na malom zaprdenom ostroučeku na kraji koncaveta. Bival v dome, čo sa vuobec neponášal na palác. Bol malí, neboli tam tróny a jest

mu dávali iba zeleninu, čo mala odpomú chuť. Jagživ nič skutočné nevidel, fšetko poznal iba z Púpaviných reči.

Napokon princ začal uvažovať o tom, ako vyzerá konjecsveta. Atak sa spýtal Púpavy: Prosím, mvožem sa ísť pozrieť, ako vizerá konjecsveta? Ale Púpava povedala NIE! NEOPOVÁŠ SA ÍSŤ na konjecsveta! Je tam iba SPÁLENÁ ZEM a ČJERNA OBLOHA a KATA STROFA! Vyhlásila to hlasom, akým hovorila iba ftedy, keď rozprávala o koncisveta. A tak sa princ nemohol ísť pozrieť, ako vizerá konjecsveta.

To znamená, že keď sa tam vyberje, rozhodne to nemvože povedať Púpave.

Nevjemčo sa teraz stane. Ale axa tam dostanem, tak vám to povjem.

525 (110111) 225

(110111) 225 505015

Ostrov na kraji konca sveta

Žabiak namočil brko do kalamára. „A teraz sa pustím do druhej kapitoly.“

„Čo to tam píšeš, Žabiak?“

Rýchlo zavrel zošit, obrátil sa a uvidel, že do dverí vopchala hlavu Púpava. Ani trochu sa neponášala na Žabiaka. Nemala svetlozelenú flakatú kožu ani vypučené žlté oči. Na rozdiel od neho však mala uši, nos a dlhé hnedé vlasy, zatiaľ čo Žabiakovi nerástol na hlave ani jeden jediný vlások. Púpava vyzerala jednoznačne ako človek – ani trošičku sa neponášala na obojživelníka. Ale ved' sa ani nevylihla zo zlatého vajca.

„No... ehm... spisujem náš príbeh,“ odvetil. „O zlatom vajci a mocnom princovi.“

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

„Je nanajvýš chvályhodné, že trénuješ písanie husacím brkom,“ povedala, „ale už sme mali byť obaja v posteli, a vieš, že zajtra nás čaká veľký deň. Musíme poliať kvety, pozbierať zemiaky, spočítať oblaky...“

„To všetko sme robili včera. A predvčerom,“ hundral Žabiak.

„Mohli by sme trénovať maskovanie,“ navrhla Púpava.

„Pred kým sa mám schovávať? Nie je tu predsa nik, len my dvaja,“ povedal Žabiak, okázalo vzdychol a preskočil zo stoličky do postele.

„Tak aký príbeh by si chcel počuť?“ spýtala sa Púpava a starostlivo ho zakryla. „Mohla by som ti porozprávať o tom, ako som jazdila na kráľovniných novorožcoch. Alebo ako kráľ vytrel zrak bez-OČI-vcom. Prípadne o tom, ako slncovtáky darovali kráľovnej

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

na narodeniny slnečný lúč.“ Pozrela na Žabiakov zošit. „Alebo o zlatom vajci, z ktorého sa vyľahol mocný princ...“

„Môžeš mi porozprávať o konci sveta,“ povedal Žabiak.

„Zasa? Už k tomu nemám čo dodať,“ vyhlásila Púpava a pošúchala si oči. „Spálená zem... čierna obloha... katastrofa.“

„Katastrofa,“ zopakoval zasnene Žabiak. „Žije tam niekto?“

„Jasné, že nie,“ vzdychla Púpava. „Akoby mohol niekto žiť tam, kde nastal koniec sveta?“

„Neviem... ide len o to, že som princ,“ pokračoval Žabiak. „Naozaj musím navždy zostať na tomto ostrove? Mám pocit, že som bol predurčený na niečo... vznešenejšie.“

Púpava zmeravela. Zhlboka sa nadýchla a sklopila pohľad na zem. Keď ho zasa

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

zdvihla, na tvári mala opäť úsmev. „Čo sa ti včera snívало? Nepamätáš sa?“ spýtala sa.

Žabiak si ihneď spomenul na svoj neobyčajný sen. „Vznášal som sa vo vzduchu, bol som vyššie ako všetko ostatné, vyššie ako hviezdy, a hľadel som dolu na svet,“ odvetil.

„Pripadal ti ten sen skutočný?“ spýtala sa Púpava. Žabiak prikývol. „Takže dokážeš vyletieť až nad hviezdy?“

„Nie, ale...“

„Nie. Lebo ak niečo cítiš, neznamená to ešte, že je to skutočné,“ povedala rýchlo Púpava. „Bol si predurčený stať sa veľkým vládcom, Žabiak, o tom nepochybujem. Lenže ten svet je už preč. Neexistuje. Zostal iba tento ostrov a my. Priviedla som ťa sem, vytvorila som ti domov a postarala sa o tvoje bezpečie. Existujeme len my dvaja, na večné veky.“

 PRINC ŽABIAK
A KONIEC SVETA

„Viem, ale... na večné veky je celá večnosť,“ zahundral Žabiak.

Púpava sa zasmiala. „Si dobrý chlapec, Žabiak,“ povedala a nežne ho pobožkala na temeno.

Žabiak vedel, čo povie, keď zhasne lampu – hovorila mu to každý večer, odkedy sa vyliahol zo zlatého vajca.

„Dobre sa vyspíte, vaša kráľovská výsosť, pán všetkých kráľovstiev, právoplatný vládca sveta... princ Žabiak.“

515205A 522

Búrka

Až o dve hodiny si bol istý, že Púpava spí.

„Zostať tu navždy? Pchá, tento princ má iné úmysly,“ zašepkal. Siahol pod posteľ, vytiahol odtiaľ drevenú debničku a vybral z nej jediné, čo bude potrebovať na cestu na koniec sveta: katastrofické nohavice.

Katastrofické nohavice

KATASTROFICKÉ NOHAVICE - z najlepších materiálov, aké boli kedy vinájené - kombinujú kráľovskú módu zpraktickým využitím v krízových situáciách. Poviete nimi „nie“ lacnému neznačkovému odevu - budete vyzerať moderne a elegantne, aj keď vyjaznete až pokolená v konciveta. KATASTROFICKÉ NOHAVICE...

Pre princa na cestách!

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

Žabiak si hrdo obzrel nohavice pozošívajúce z rozličných látok, čo sa k sebe nehodili, a potom si ich obliekol. Spokojne (a nebolo to prvý raz) sa na seba zahľadel do zrkadla.

„Vyzeráte dobre, veličenstvo,“ povedal a vypol hrud'. Hoci mal iba čosi vyše roka, vyzeral skôr ako desaťročný chlapec – aj keď bol, samozrejme, oveľa zelenší. Žmurkol na seba veľkými žltými očami a po tvári sa mu rozlial široký úsmev.

Je načase, aby som sa prihovril svojim *oddaným poddaným*, pomyslel si. Obrátil sa k stolu, kde sedel halabala pozošívajúci medvedík, had z vypchatej ponožky s gombíkmi namiesto očí a kameň, na ktorom bola namalovaná tvár. Žabiak si odkašlal a položil ruku na srdce.

„Moji oddaní poddaní, nadišiel čas, aby váš princ poslúchol volanie osudu. Nastal

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

deň, keď sa vyberiem v ústrety svojmu kráľovskému dobrodružstvu. Musím čeliť spálenej zemi, čiernej oblohe a katastrofe... a zistiť, ako vyzerá koniec sveta. Ale žiadne strachy, vrátim sa! A prinesiem vám niečo pekné.“

Chvíľu čakal, predstavoval si nadšený potlesk (keďže jeho „oddaní poddaní“ ani okom nemihli). Potom sa vrátil k posteli a vytiahol spod podušky krátku hrčovitú bakuľu.

„Basil Tasil,“ povedal. „Nijaká dobrodružná cesta na koniec sveta by nebola úplná bez poriadneho meča – a ty si ten najlepší a najostrejší zo všetkých špičkových mečov. Vždy budeš verne po mojom boku... dokonca aj keď si budem musieť odskočiť.“

Žabiak si zastrčil bakuľu za opasok a vykradol sa z izby. Cestou von nazrel do Púpavinej spálne. Spala tvrdo ako vždy – chrápa-

PRINC ŽABIAK A KONIEC SVETA

la, ako keď drevo pílí. Žabiak sa na prstoch vrátil k zadným dverám a otvoril ich. Mesiac vyzeral ako žiarivý kosák, vyrezaný do čiernej oblohy. Medzipriestor sa striebrišto jagal v jeho svite. Širošira vodná hladina bola to jediné, čo ležalo medzi ním a koncom sveta.

Sotva Žabiak vyšiel z dverí, pocítil v dlhých prstoch spojených blanami známe

